

ΦΥΓΕ
ΠΟΝΕΜΕ

ΜΕΙΝΕ
ΕΙΡΗΝΗ

Συγγραφείς: Νήπια & Προνήπια Νηπιαγωγείου Χιλιομοδίου

Εικονογράφοι: Νήπια & Προνήπια Νηπιαγωγείου Χιλιομοδίου

Επιμέλεια: Νηπιαγωγοί του Νηπιαγωγείου Χιλιομοδίου

Σχολικό Έτος: 2021-2022

ΦΥΓΕ ΠΟΛΕΜΕ...

ΕΙΡΗΝΗ ΜΕΙΝΕ!...

Ένα παραμύθι που μιλάει για τον πόλεμο, ο οποίος παραβιάζει τα Δικαιώματα του Παιδιού. Μία μικρή ιστορία γραμμένη από παιδιά. Με μια φωνή που εκλιπαρούν για την Ειρήνη και για ξέγνοιαστα παιδικά χρόνια...

Τα νήπια και τα προνήπια του Νηπιαγωγείου ήρθαν σε επαφή, μέσω των Εργαστηρίων Δεξιότητων, με τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Διαβάσαμε πολλά παραμύθια, είδαμε πολλές ταινίες μικρού μήκους σχετικά με αυτά.

Από μόνα τους, επηρεασμένα ίσως από του πολέμους που ακούν ότι γίνονται σε διάφορες χώρες, θέλησαν να γράψουν τη δική τους ιστορία.

Μια φορά και έναν καιρό, στη Χώρα Ζουζουνοχώρα, ζούσε μια οικογένεια.

Ο μπαμπάς Άλκης, η μαμά Ορσαλία, η κόρη Μαργαρίτα και ο γιος Άγγελος ζούσαν σε ένα μεγάλο σπίτι.

Είχαν έναν μεγάλο κήπο με όμορφα λουλούδια και είχαν κοτούλες για να τρώνε αυγουλάκια και ένα γαϊδουράκι.

Τα παιδιά κάθε πρωί ξυπνούσαν χαρούμενα και πήγαιναν σχολείο. Το μεσημέρι γυρνούσαν σπίτι, έλεγαν στο μπαμπά και στη μαμά πόσα πολλά πράγματα μάθαιναν στο σχολείο. Μετά έτρωγαν και κοιμόντουσαν λιγουλάκι. Κάθε απόγευμα πήγαιναν στη πλατεία και έπαιζαν με τους φίλους τους μέχρι πολύ αργά.

Ο μπαμπάς και η μαμά κάθε πρωί πήγαιναν τα παιδιά σχολείο και μετά πήγαιναν για δουλειά. Το μεσημέρι καθόντουσαν όλοι μαζί για φαγητό. Κάθε απόγευμα πήγαιναν και αυτοί βόλτα για καφέ στη πλατεία με του φίλους τους.

Όλα κυλούσαν καλά, ήταν όλοι ευτυχισμένοι, αγαπημένοι και χαρούμενοι.

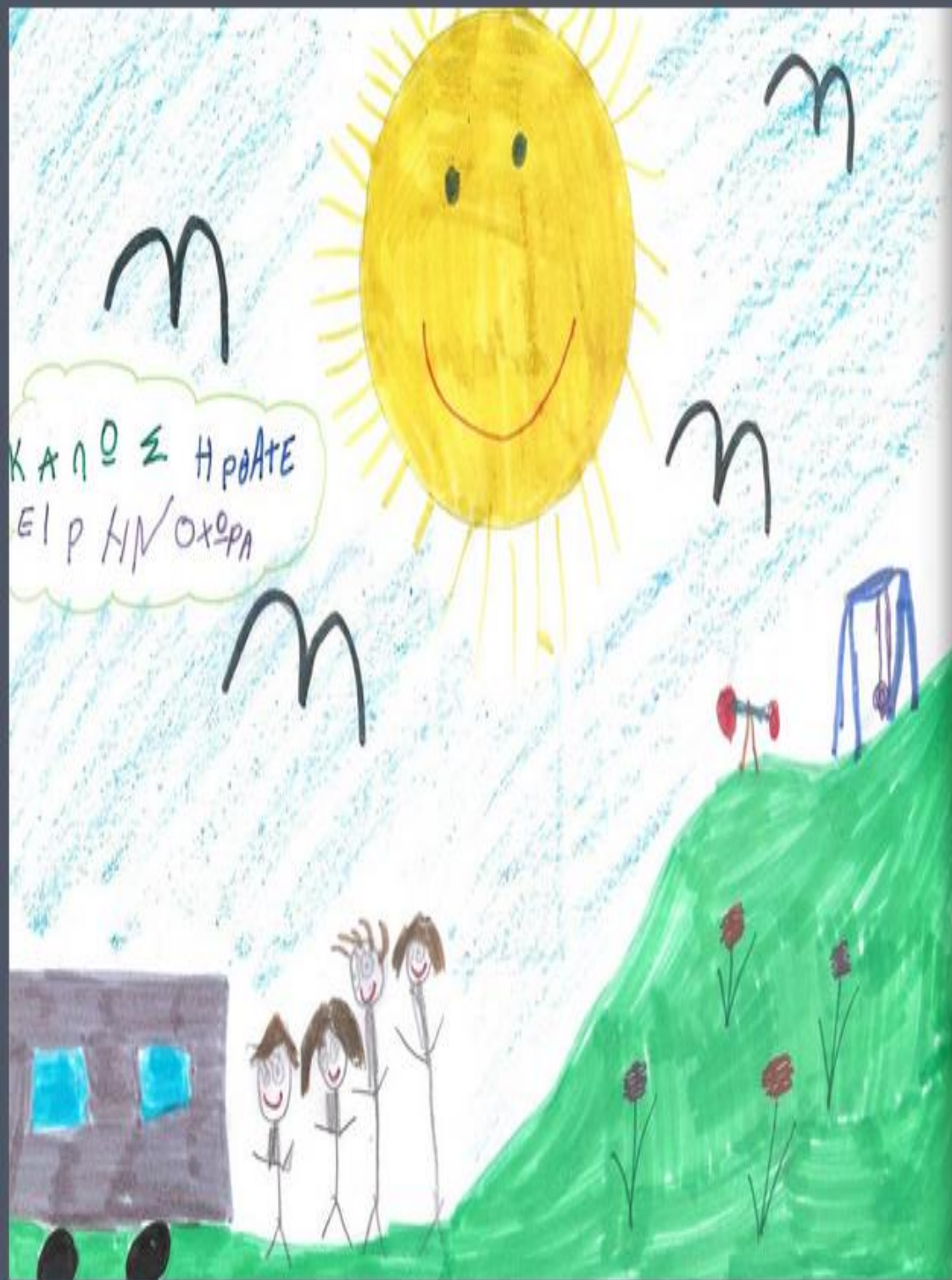
Ξαφνικά ένα πρωί ο μπαμπάς άκουσε στη τηλεόραση ότι ήρθαν αγριεμένοι στρατιώτες με τανκς για πόλεμο. Ο μπαμπάς το είπε στη μαμά και φοβήθηκαν πολύ.

(Μπαμπάς): Πρέπει να φύγουμε!

(Μαμά): Ναι, γρήγορα! Πάω να μαζέψω λίγα ρούχα για όλους μας.

(Μπαμπάς): Να πάρουμε μαζί μας φαγητό, νερό και το φαρμακείο.

Μάζεψαν γρήγορα τα πράγματα, πήραν το αμάξι τους και έφυγαν. Ο Άγγελος και η Μαργαρίτα κοιτούσαν τρομαγμένοι από το παράθυρο. Έβλεπαν ανθρώπους να τρέχουν μες στο σκοτάδι και πολλούς κακούς στρατιώτες με όπλα και βόμβες.

Ταξίδευαν ώρες πολλές

Τελικά, κατάφεραν να φτάσουν στην Ειρηνοχώρα. Σε αυτή την χώρα, υπήρχε πάντα ειρήνη, η λέξη πόλεμος δεν υπήρχε. Όλοι οι άνθρωποι ήταν χαρούμενοι και χαμογελαστοί.

Τα παιδιά ζήλεψαν αυτή την χώρα.

(Άγγελος): Μακάρι να ήταν και η Ζουζουνοχώρα έτσι.

(Μαργαρίτα): Να μην χρειαζόταν να αφήσουμε το σπίτι μας, το σχολείο, τα ζωακια μας.

(Άγγελος): Μα τι κάνουν εδώ και είναι όλοι τόσο χαρούμενοι και χωρίς πόλεμοι.

(Μαργαρίτα): Πάμε να τους ρωτήσουμε.

(Άγγελος): Γεια σας παιδιά. Μπορούμε να σας ρωτήσουμε κάτι;

(Παιδιά Ειρηνοχώρας): Ναι, αμέ, ότι θέλετε.

(Μαργαρίτα): Πώς τα καταφέρνετε και έχετε πάντα ειρήνη;

(Παιδιά Ειρηνοχώρας): Μας βοήθησε μία καλή νεράιδα, η UNICEF.

(Άγγελος): Τι σας έκανε αυτή η νεράιδα;

(Παιδιά Ειρηνοχώρας): Μας έμαθε ποια είναι τα δικαιώματά μας και μας είπε κάποια μαγικά λόγια.

(Μαργαρίτα): Εμείς τι πρέπει να κάνουμε για να φύγει ο πόλεμος από τη χώρα μας;

(Παιδιά Ειρηνοχώρας): Πρέπει να πείτε κάτι μαγικό.

Ο Άγγελος και η Μαργαρίτα σκέφτηκαν ένα ποίημα με μαγικά λόγια. Ζήτησαν από τα παιδιά της Ειρηνοχώρας να πουν δυνατά μαζί τους το ποίημα.

Έτσι και έγινε.

" ΑΜΠΡΑ ΚΑΤΑΜΠΡΑ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΙΡΗΝΗ ΑΓΑΠΗ ΧΑΡΑ ΕΥΤΥΧΙΑ.

ΔΙΑΤΑΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΜΑΚΡΥΑ

ΝΑ ΦΥΓΕΙ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΕΙ. ΑΜΠΡΑ ΚΑΤΑΜΠΡΑ. "

Το ποίημα των παιδιών ακούστηκε παντού

Ξαφνικά έγινε κάτι μαγικό.

Τανκς, κακοί στρατιώτες, όπλα και βόμβες εξαφανίστηκαν από τη Ζουζουνοχώρα και από όλο τον πλανήτη μας.

Ο Άγγελος και η Μαργαρίτα επιτέλους γύρισαν στο σπίτι τους με τους γονείς τους.

(Μαργαρίτα): Άγγελε, τα καταφέραμε!

(Άγγελος): Μας βοήθησαν πολύ τα παιδιά από την Ειρηνοχώρα.

Και ζήσανε αυτοί καλά και εμείς καλύτερα...

Αλλά, σας παρακαλούμε μην ξεχνάτε τι είπαν τα παιδιά:

" ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΙΡΗΝΗ.

ΠΟΛΕΜΕ ΦΥΓΕ ΜΑΚΡΥΑ."

Είναι πολύ σημαντικό να γνωρίζουμε όλοι τα δικαιώματά μας, ακόμα και τα μικρά παιδιά. Μόνο έτσι θα καταφέρουμε να φτιάξουμε έναν καλύτερο κόσμο.

" Όσο περισσότερη η γνώση, τόσο μικρότερο το εγώ. Όσο μικρότερη η γνώση, τόσο μεγαλύτερο το Εγώ... "

(Albert Einstein)